

Nr 420

Av herrar **Antby** och **Rylander**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Hovrätterna: Avlöningar*.

I årets statsverksproposition (andra huvudtiteln punkt 16.6 Hovrätterna: Avlöningar) framlägger Kungl. Maj:t på grundval av en av statens organisationsnämnd företagen utredning förslag om en förstärkning av hovrätternas administrativa organisation. En av förslaget bärande principer är att åstadkomma en ur organisatorisk synpunkt klar gränsdragning mellan hovrätternas dömande verksamhet å ena samt de administrativa uppgifterna å andra sidan. Det har ansetts vara ur rättsvårdens synpunkt angeläget att från den dömande personalen — framför allt från presidenten — avlasta administrativa göromål. Härför föreslås att vid varje hovrätt skall inrättas en administrativ avdelning under chefskap av en väl kvalificerad tjänsteman med administrativ utbildning och erfarenhet, som skall ersätta de nuvarande hovrättssekreterarna. Åt denne tjänsteman skall anförtros att bereda och föredraga administrativa ärenden samt att i viss utsträckning avgöra sådana ärenden. Vid föredragning i plenum eller på avdelning skall dessa tjänstemän intaga ställning såsom ledamot med rätt att avgiva särskilt yttrande. Vid Svea hovrätt föreslås att avdelningen skall stå under ledning av en tjänsteman i 37 lönegraden, medan för övriga hovrätter föreslås inrättande av tjänster i 31 lönegraden med titeln byrådirektör. Chefen för den administrativa avdelningen skall med undantag för Svea hovrätt tills vidare tillika vara advokatfiskal. Frågan om avskaffande av rätten till anmärkningsarvoden enligt 53 § 2 mom. stämpelförordningen är för närvarande beroende på Kungl. Maj:ts prövning. Med hänsyn härtill föreslås slutligen att vid bestämmandet av lönesättning för de nya befattningshavarna icke bör beräknas att dessa skall få behålla anmärkningsarvodena, och vid tillsättningen bör för sådant fall göras förbehåll om att innehavare av byrådirektörstjänst skall vara skyldig att utan kompensation avstå från rätten till anmärkningsarvode.

Departementschefen betonar i propositionen att en förutsättning för att omläggningen skall få det åsyftade resultatet är att lönefrågan för cheferna för de administrativa avdelningarna löses på ett tillfredsställande sätt. "Gör man icke någon förändring av löneplaceringen för den administrativa personalen eller gör man en otillräcklig uppflyttning av denna, kommer förhållandena i detta hänseende att bli vid det gamla." Vi vill understryka betydelsen av dessa synpunkter. När det gäller landsortshovrätterna anser vi emellertid att man icke tillräckligt beaktat vad som sålunda framhållits. Man måste nämligen hålla i minnet Kungl. Maj:ts i propositionen aviserade avsikt att framdeles slopa anmärkningsarvodena, vilka hittills bidragit till

att underlätta rekryteringen. Uppflyttningen från 29 lönegraden till 31 lönegraden kompenserar icke bortfallet av dessa arvoden utan i inkomsthänseende kommer tjänsterna icke att ställa sig förmånligare utan snarare mindre förmånliga än tidigare. De arbetsuppgifter som enligt förslaget skall åvila dessa tjänstemän är vidare av den beskaffenhet att en placering i 33 lönegraden enligt vår mening hade bort komma i fråga. En hel del uppgifter, som tidigare handlagts av presidenten, kommer nämligen, som redan antytts, att överföras till cheferna för de administrativa avdelningarna. Dessa kommer hädanefter att intaga en mera självständig ställning i organisationen. Denna ställning bör bättre än som föreslagits i propositionen komma till uttryck i lönesättningen. — Det är vidare angeläget att den här åsyftade omorganisationen genomföres vid samtliga hovrätter snarast möjligt och att förutsättningar härför skapas redan från och med nästa budgetårs ingång. Departementschefens uttalande i propositionen att innehavare av byrådirektörstjänst skall vara skyldig att utan kompensation avstå från rätten till anmärkningsarvode skulle förmodligen, om det är avsett att tillämpas även på tidigare innehavare av hovrättssekreterartjänst, stå hindrande i vägen för omorganisationens genomförande. Det får nämligen hållas för möjligt att dessa befattningshavare under sådana förhållanden icke önskar komma i fråga till de nya tjänsterna med hänsyn till att en övergång skulle ställa sig ekonomiskt ofördelaktig. Härigenom skulle man riskera att omorganisationen från början icke skulle kunna genomföras vid samtliga hovrätter, vilket förhållande givetvis skulle föranleda olägenheter av skilda slag. Från ifrågavarande befattningshavares synpunkt skulle en bestämmelse av här antytt slag te sig oskäligen och icke heller överensstämmande med den ordning som i liknande sammanhang plägar iakttagas. En ur alla synpunkter rimlig lösning torde i stället vara att Kungl. Maj:t lämnas bemyndigande att utfärda föreskrifter om kompensation till tidigare innehavare av hovrättssekreterartjänst för avståendet av rätten till anmärkningsarvoden, för den händelse vederbörande kom i fråga till byrådirektörstjänst i den föreslagna organisationen.

Under återopande av det anförda hemställes,

dels att riksdagen måtte besluta att de föreslagna tjänsterna såsom chefer för de administrativa avdelningarna vid Göta hovrätt, vid hovrätterna för Skåne och Blekinge, för Västra Sverige samt för Övre och Nedre Norrland måtte inplaceras i 33 lönegraden;

dels att riksdagen vid sin behandling av hovrätternas avlöningsanslag måtte beakta vad här ovan anförts i fråga om kompensation för avståendet av rätten till anmärkningsarvoden.

Stockholm den 26 januari 1955

Sven Antby

Olov Rylander